

Nagy-Kövös, márc. 22. 1853.

Kedves Domokos,

Rögen — rögen készültök keszes levetéris válaszal,,
ni, de bizonyos bizonytalanság mindég halasztata,
velem, az t. i. hogy igazkerkesse-e a híreségi la,,
fogadásra, mintan szegény nőm, ki az egész kö
telet beteges állapottal kiírta ki, jelenleg is,
már 10 nap óta, ágyban fekszik. Ettől függe
válassom, s immár beláttam, hogy nem le,,
ket Pestre fölvennem; mert magára nem
hagyhatom, mintan kívülem csak Julisa
és Laci testvér nekü némi polgálatot,
ez idegen... nagyon idegen faluban. Hanem
híresen majd!.... úgy lehet, nem sokára köze,,
lebb lemiünk egymáshoz.

Ei most menjem át az ember várak kriti.
kára!

"Csendes gyár dal". Szép. Sem több, sem kevesebb,
mint kell.

"A tavasz első virága." A vers jó; uelöl a nyelvel
és formával nem bír. "bar gyöcsingjön fagy" kisse elgyöt,,
völk kipjesés. "Nagy haloz ha csalfa vagy" — va-va ha
ha — rozhangzat. "Társidnak lére csak csapáságra"
"Csak társidnak" így nem csattog úgy. A szövezi
nuance nagyon csekély. "Ló" balra "a jó" nagyon
álatános epitheton. "Öt is egy csalfának szed,
me egy ástölle fö) megvett(öt)." Határozott
sárgy van, határozott forma kell. Különb. a
gondolat vs. jó.

Ló vers: rövid bírálat. Az ember sokkal frö-
vénység magarsalásban, mint megrovásokban.
Hiába! ez már így megy. A diéséresből sem-
jő sok, néha az ember sziggyenti is.

Tehát ismét terelik a felhököt, Levsz,
mel? No csak hömpölygenek. Az a ven tenet,
jól bírta ám a uótat! Keves ugyan a tritka,
läufer, seb. benne, de az alaphang, az tepi
meg. Olly egyfű, hogy ha moft, magyarul írna,
írvesnek, plattnak, mundának. Pedig a plattság
nak is megvan érdeme, — csak művészi legyen.
A művészet nélkül a legvirágabb is epre,
leu rangasózás.

Egyhangyá elcsémken semmi feljegyzés,
re méltó. Lellegrik, kiderül, eső, hó esik,
sár van, felpikkad — unatkozom, avítok,
olvasok, a mit már szársor olvastam, ledó,
bom a mit egyfű sem olvastam; Dulsa
Larri lárue árnak, kormos pipám füstöl,
Ephem, isom (vires) s alkom: ez az élet!
Togartja ölelésemel, edes jó Lómotkvo!

Barátja

Arany János

U. i. Megírám a levelet, de még

moste is várakoztam vele egy pár napot,
ha addig úgy fordulna a baj, hogy igaz
kerlekem. Semmi kelés! Bolwog innen.
Kse sehár!

24/3 1883.

A. G.

